

РОЛЬ ПЛАНУВАННЯ В УПРАВЛІННІ ЗЕМЛЯМИ СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКОГО ПРИЗНАЧЕННЯ

Коноваленко І. Д., гр. 193-21мЗК-01

Науковий керівник – канд. екон. наук, доц. **Д.Д. Хайнус**
Державний біотехнологічний університет

Системи планування сьогодні існують в більшості країн світу та характеризуються певними особливостями. Існує три види планування використання земель: просторове (територіальне), міське та ландшафтне.

Просторове планування не є сферою містобудівної діяльності, а вирішує питання організації всього простору на значних територіях, де поселення займають лише незначну частину. За допомогою просторового планування вирішуються питання розвитку землекористування у поєднанні з основними напрямками економічного росту [1].

Міське планування використання та охорони земель спрямоване на організацію раціонального землекористування у поселеннях, регулювання планування і забудови міських територій, та, в кінцевому підсумку, на видачу дозволів на будівництво.

Ландшафтне планування забезпечує, перш за все, раціональне використання земель та їхню охорону на сільських територіях, сприяючи реалізації природоохоронних і соціально-економічних завдань в аграрному секторі економіки.

У всіх економічно розвинутих країнах планування використання земельних ресурсів являється основним важелем державної земельної політики і регулювання земельних відносин. Територіальне планування пов'язується із плануванням розвитку землекористування і територіальним зонуванням [2].

Саме сільська територія – це не житлове, а соціально-природне просторове утворення, в якому поселенська мережа є компонентом сільських територіальних утворень.

Сільську територію об'єднують природні, виробничо-господарські, соціальні, політичні складники, що перебувають під управлінським та регулятивним впливом територіальних громад, органів місцевого самоврядування, органів державної влади, бізнесу та громадськості.

Для забезпечення комплексного розвитку сільських територій в інтересах суспільства в кінці 2015 року була прийнята «Концепція розвитку» – своєрідний план управління сільськими територіями.

Відповідно до неї, одними із напрямів удосконалення системи управління сільськими територіями являтимуться: посилення ролі територіальних громад сіл, селищ у плануванні та впровадженні заходів з розвитку сільських територій; сприяння розвитку державноприватного

партнерства для реалізації проектів розвитку сільських територій та залучення інвестицій.

Підходи з урахуванням місцевих умов і інтегровані підходи територіального розвитку сприяють ефективності та дієвості політики в області розвитку шляхом точного визначення територіальних ресурсів і стимулювання внутрішніх потенціалів розвитку, дозволяючи таким чином різні заходи адаптувати до місцевих умов.

Інтегроване планування (на відміну від секторального планування) представляє собою процес, який поєднує різноманітні заходи з планування на різних рівнях та у різних секторах, що забезпечує можливість ухвалення стратегічних рішень та синоптичний погляд на ресурси та зобов'язання відповідних суб'єктів.

Процес інтегрованого планування землекористування сільських територій відрізнятиметься від звичайного процесу планування. Ключові відмінності полягають у мультирівневому та мультисекторальному підході до його формування, що вимагає розвивати зв'язки як у вертикальному, так і у горизонтальному напрямках, а також вибудовувати нові структури для координації секторів.

Здатність раціоналізувати процес планування сільських територій має визначну роль, для побудови інтегрованої системи управління землекористування. Адже, ефективне планування землекористування сприятиме в значній мірі функціонуванню ефективної системи управління, і навпаки неефективне планування породжуватиме низьку якість прийняття управлінських рішень, що безпосередньо впливатимуть на рівень сукупного капіталу територіального землекористування.

Література

1. Лахоцька Е.Я Сучасне просторове планування у країнах Європи та України. Матеріали III-ї Всеукраїнської науково-практичної інтернет-конференції " Стан і перспективи природокористування в Україні" 21-25 травня 2018 року, м. Ужгород: Вид-во УжНУ «Говерла», 2018. 102 с.

2. Курильців Р. М. Просторове планування землекористування як основа інтегрованого управління сільськими територіями // Економічний вісник Національного гірничого університету. 2016. № 4. С. 105–112.